

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಪಾಪುನ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರೀತಿ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನ ವಿವಾಹದ ದಿನದಿಂದಲೇ ಚಿಗುರಿತ್ತು. ವಿವಾಹದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಸಹ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದು, ಪಾಪುನ್‌ರ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ಕುಂಜಮ್ಮಾಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಸಹ ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೇ ಪಾಪುನ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾದಳು; ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಎರಡೂ ಪರಿವಾರಗಳ ನಡುವೆ ಬೇರೆನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಪರಿವಾರಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿತು; ಎರಡೂ ಪರಿವಾರದವರು ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನ ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಿಗಳಾದರು.

'ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುವುದು ಬೇಡ' ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದ ವಿರೋಧವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಪಾಪುನ್‌ರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದಳು; ತನ್ನ ಭಾವ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪ, ಎರಡೂ ಪರಿವಾರದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ತಟಸ್ಥರಾದರು. ಪುಕ್ಕಲ ಸ್ವಭಾವದ ಪಾಪುನ್ ಸಹ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಕುಂಜಮ್ಮಾಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕುಂಜಮ್ಮಾಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಘಾತವಾಯಿತು.

'ಯಶಸ್ಸಿನ ಪ್ರೀತಿ ಸಹ ಅಪಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂದ ಪಾಲ್.

ನಾವು ಬಯಸಿದ್ದು, ಲಭ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ದುಃಖವಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ. ಬಡಪಾಯಿ ಕುಂಜಮ್ಮಾ... ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು, ನೋವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ! ಅವಳು ತುಂಬಾ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರದವರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

ನನಗೆ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಥೆ ತಿಳಿದಾಗ ನಾನು ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಮತ್ತು ಪಾಪುನ್ ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ; ಒಂದು ಕಾಲದ ಪ್ರೇಮಿಗಳು! ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ರೋಮಿಯೊ ಮತ್ತು ಜೂಲಿಯೆಟ್! ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಕಥೆ ನೋಂದಣಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅವರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿರುವುದು ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನನಗೆ, ಈಗಲೂ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು

ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕುಂಜಮ್ಮಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅವರ ವಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ರೋಶವಿತ್ತು; ಅವಳ ಈ ಆಕ್ರೋಶ ಆಗಾಗ ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತೆರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಾಪುನ್‌ರ ಪರಿವಾರವನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕೆಂದು ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಪಾಪುನ್ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗಳು ವಿಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಸಮವಯಸ್ಕಳಾಗಿದ್ದು, ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಮತ್ತು ಗೆಳತಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಕುಂಜಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಮಿಶರಣಿ ನಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಯಿತು. ನಾನು ದೊಡ್ಡವಳಾದಾಗ ತಿರೂರ್ ನಗರದ ಯುವಕ ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಕೊಕ್ಕನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಕೊಕ್ಕನ್ ಥಿಯೋಲಾಜಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಕೊಕ್ಕನ್‌ಗೆ ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆನೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು, ಅವನು ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಮತ್ತೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿದಳು - 'ನ್ಯಾನ್ಸಿಯನ್ನು ಪಾದರಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೀ?'

'ನ್ಯಾನ್ಸಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಅವನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಲವ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್. ಇನ್ನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ನಾನು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಬೇಡಿಕೆ ಸಹ ಇಲ್ಲ' ಎಂದರು ಅಪ್ಪ.

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹುಡುಗನ ಕಡೆಯಿಂದ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ನಮ್ಮದಿಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

'ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ವಿಷಯ ನಂತರದ್ದು; ಆದರೆ ನ್ಯಾನ್ಸಿಗೆ ಈ ಮದುವೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೇ?' ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಮತ್ತೆ ರೇಗಿದಳು.

'ಹೌದು, ಅವಳನ್ನೇ ಕೇಳು.'

ನಾನು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕುಂಜಮ್ಮಾ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಳು - 'ನ್ಯಾನ್ಸಿ'

ನಾನು ವರಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕುಂಜಮ್ಮಾ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅವಾಕ್ಕಾದರು.

'ನ್ಯಾನ್ಸಿ, ನೀನು ಆ ಕೊಕ್ಕನ್‌ನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡ್ತೀಯೇ?' ಕುಂಜಮ್ಮಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ಅಬ್ರಾಹಮ್‌ನ ರೂಪ ನನ್ನೆದುರು ಮೂಡಿತು. ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮ ವರ್ಣ, ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ದಷ್ಟಪುಷ್ಟ ಶರೀರ. ಸುಂದರ ಧ್ವನಿ. ಅವನು ಚರ್ಚೆನಲ್ಲಿ ಸರಮನ್ ಕೊಡುವಾಗ, ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ನಾನು ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ.ಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ವಿವಾಹದ

ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ, ನನಗೊಬ್ಬ ಸಹಯಾತ್ರಿಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದಲ ದಿನದಿಂದಲೇ ನಾನು ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು ನನಗೆ ನನ್ನ ಸೋಲ್‌ಮೇಟ್ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿದ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, 'ನಾನು ಸಿಂಗಲ್ ಪೇರಂಟ್ ಹೋಮ್‌ನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮದು ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಪಾರಂಪರಿಕ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನೇ ಅಪ್ಪ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.' ಅವನು ನನಗೆ ತಾನು ಯಾವ ವಿಷಯದಿಂದಾಗಿ ಪಾದರಿಯಾಗಲು ಪ್ರೇರಿತನಾದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, 'ಸೆಮಿನರಿಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ನನಗೆ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ದೇವರ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ.'

ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಇಬ್ಬರೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು; ಬಲಿದಾನ, ಪ್ರೀತಿ, ವಿನಮ್ರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಬಡವರು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಮಗ್ಗುಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅವನನ್ನೇ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮತೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ನಾವಿಬ್ಬರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅಪ್ಪ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದರು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಾಸನೆ ಬಡಿಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೊಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಪ್ರೀತಿಸು, ಆದರೆ ಹದ್ದು ಮೀರಿ ಹೋಗಬೇಡ.'

ನಾನು ನಾಚಿ ಹೇಳಿದೆ, 'ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು.'

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು, 'ಅಬ್ರಾಹಮ್ ನಿನ್ನಿಗಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾನೆ...?'

ಅಬ್ರಾಹಮ್ ನನಗೆ ಪ್ರಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ನಾನೇ ಅವನಿಗೆ, ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡು ಎಂದಿದ್ದೆ.

ಅಬ್ರಾಹಮ್ ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ್ದ.

'ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ ಅಲೌಕಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ' ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು, 'ಆದರೆ ಅದು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಘೇರಾಯಿ ಸುತ್ತವೆ. ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿರುತ್ತವೆ.'